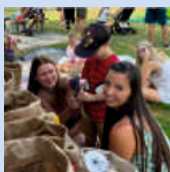

4 Ze života v obci

Oslavy 10. výročí

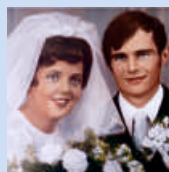
založení spolku
Ženy v akci Zámřsky

6 Ze života občanů

Zlatá svatba

manželů Pajdlových

8 Ze života v obci

Pout'

na svatého Václava

SLOVO MÍSTOSTAROSTKY

Alžběta Šimáčková

místostarostka obce Zámřsky

Vážení a milí čtenáři,

před sebou máte poslední vydání Zámřšťáku v letošním roce a v něm několik pozvánek na akce, které se budou konat do konce roku 2024. Těšíme se na vaši účast.

Rádi bychom apelovali na **řádné třídění odpadu**, opakovaně nacházíme odpad v nesprávných nádobách, které na to nejsou určeny. Pro textil máme vyhrazen kontejner před bývalým domem s pečovatelskou službou. Do tohoto kontejneru vhazujte jak věci k dalšímu použití, tak i věci k vyhození. Zaměstnanci firmy tyto věci třídí. Velkoobjemový kontejner a kontejner na železo jsou u lesa (u dubu). Přímo na kontejneru je označení daného odpadu. Trávu a větve můžete vozit na označené místo směrem k panšťáku.

Čekáme na zveřejnění výsledku žádost o dotaci z Národní sportovní agentury – KABINA 2024, na plánovanou výstavbu zázemí v obecním sportovním areálu.

Do kulturního domu jsme žádali přes MAS Hranicko, dotační program MAS-SZP na obnovu vesnic a to na kulturní, spolkové a společenské zařízení. Chtěli jsme pořídit nové stoly a židle. Dotaci jsme bohužel nezískali.

Přejeme Vám klidný zbytek roku 2024 a do Nového roku 2025 Vám přejeme hodně zdraví, lásky a rodinné pohody.

Alžběta Šimáčková, místostarostka

Ze života farnosti

Vážení občané Zámrska, milí farníci, rád bych krátce informoval o dění v naší farnosti v uplynulých týdnech.

O prázdninách naše farnost žila opravdu odpočinkově. Kromě farního tábora a pravidelných bohoslužeb se nedělo nic mimořádného. Podařilo se nám významně pokročit s dokončením prací, a především administrativy okolo

také kaple v Zámrskách. Velmi děkuji za organizaci krásné slavnosti všem, kdo se zapojili, ať už výzdobu, průvodem, pomocí při bohoslužbě, zpěvem, dechovce i všem dalším.

V září se ministranti naší farnosti vydali na již 16. ročník fotbalového turnaje na Prostřední Bečvě. Celkem naše farnost nasadila dva týmy, jeden

medailové pozice, nicméně bojovali velmi statečně. Děkuji našim klukům za vzornou reprezentaci farnosti.

Velkým překvapením uplynulých týdnů pro mne bylo, když mi během září volal o. arcibiskup s tím, že chce do naší farnosti jmenovat kaplana, o. Jana Lišku. Kaplan je kněz, který pomáhá faráři se správou farnosti, slouží bohoslužby, zpovídá, vyučuje náboženství apod. To, že budeme ve farnosti dva kněží je tedy vítaná novinka a pro mne velká pomoc. Zároveň jsem rád, že i pro farníky bude v duchovní službě větší pestrost na bohoslužbách. Věřím, že v dalším čísle tohoto zpravodaje se o. Jan sám představí. Možná se mnozí budou ptát, co teď bude ve farnosti jinak, když jsme tu 2 kněží. V této chvíli moc zásadních změn neplánujeme. Jednak nevíme, jak dlouho v naší farnosti kaplan zůstane, pravděpodobně nemůžeme počítat s dlouhodobou službou. Zároveň je v našem děkanátu i v celé arcidiecézi velmi málo kněží, kteří jsou schopni v neděli zastoupit, pokud je některý farář nemocný nebo na dovolené nebo není schopen služby. To je jeden z našich úkolů – vypomoci tam, kde je to třeba. Málokdy se tedy stane, že bychom v neděli byli oba kněží v naší farnosti. Přesto věřím, že se nám s o. Janem podaří najít nové cesty k oživení naší farnosti.

S přáním hezkých dnů

o. Jan Berka, administrátor farnosti

Lidového domu v Kelči, kde nyní můžu říci je 8 funkčních nájemních bytů, které jsou plně obsazeny. Jedna velká a náročná kapitola naší farnosti se pomalu uzavírá. V měsíci září jsme přivítali žáky opět ve školách, začali výuku náboženství a přípravu na 1.sv. přijímání. V měsíci září jsme oslavili svátek sv. Václava, který je patronem

v kategorii 1.–7. třída a druhý v kategorii 8. třída–středoškoláci. Kluci bojovali statečně, o čemž svědčí i výborné výsledky: Mladší tým získal zaslouženě 1. místo, starší tým v náročné konkurenci dosáhl na 3. medailovou pozici. O svátku sv. Václava vyrazili ministranti na turnaj ve florbale, kde sice nedosáhli v těžké konkurenci na

Z obecního úřadu

ZASTUPITELSTVO OBCE

USNESENÍ č. 5/2024 ze zasedání zastupitelstva obce Zámrsky, konaného dne **10.10.2024** v 17.30 na OU v Zámorskách

ZO SCHVALUJE:

1. Program schůze, ověřovatelé zápisu p. Pavlíka Františka a p. Kubešu Pavla a zapisovatelku p. Pejchalovou Kamilu
– hlasování pro 6 hlasů

2. Smlouvu o poskytnutí příspěvku na zajištění dopravní obslužnosti Olomouckého kraje
– hlasování pro 6 hlasů

3. Smlouvu o budoucí smlouvě o zřízení služebnosti na par. č. 686/2 v k. ú. Zámrsky
– hlasování pro 6 hlasů

4. Smlouvu o poskytování hostingových služeb
– hlasování pro 6 hlasů

5. Odměny za veřejně prospěšné práce za rok 2024
– hlasování pro 6 hlasů

6. Souhlas zastupitelstva s uzavřením dohod o provedení práce se

zastupiteli

– hlasování pro 6 hlasů

7. Odpuštění nájmu kulturního domu na poslední leč mysliveckého spolku Doubek na 14.12.2024
– hlasování pro 6 hlasů

– hlasování pro 6 hlasů

8. Rozpočtové opatření č. 10
– hlasování pro 6 hlasů

9. Žádost Rally Kelč
– hlasování pro 5 hlasů

– zdržel se 1 hlas

ZO PROJEDNALO:

1. Žádost o zřízení asfaltové komunikace na parc. č. 110/1 v k. ú. Zámrsky

Starosta obce: Pala Arnošt

Místostarostka obce:
Šimáčková Alžběta

**OBECNÍ ÚŘAD
ZÁMRSKÝ**

**ÚŘEDNÍ HODINY:
STŘEDA
10:00–11:30 15:30–17:00**

**E-MAIL:
podatelna@zamrsky.cz**

**TELEFON:
581 623 536
724 185 605**

**ČÍSLO ÚČTU:
21620831/0100**

JUBILANTI

V těchto nejbližších dnech oslaví významná životní jubilea tito naši spoluobčané:

LISTOPAD 2024

Gallagher James Paul	60 let
Palová Anna	90 let

PROSINEC 2024

Klvaňová Jitka	75 let
Zábranský Miroslav	84 let
Adamčík Rudolf	70 let
Šenk Adolf	88 let

LEDEN 2025

Laurenčíková Jana	50 let
Vozák Zdeněk	50 let
Novák Antonín	94 let
Schindlerová Ludmila	70 let
Frydrychová Věra	75 let
Pala Arnošt	70 let
Ledvinová Ludmila	65 let
Schmucker Radovan	60 let

*Všem Jubilantům gratulujeme
a přejeme spoustu sil a zdraví do dalších let.*

Oslavy 10. výročí založení spolku Ženy v akci Zámrsky a ukončení letních prázdnin

Jak to vlastně začalo? Vlastně tak trochu nevině, kdy hlavními aktéry byli hasiči, tedy naši muži a potřebovali pomoc s přípravami hlavně dětských akcí a s tím spojených čas od času čerpání dotací, které vypisuje Mikroregion Hranicko. A tak jako by to bylo včera, naše akční ženy spojily síly, kreativitu a nadšení a vznikl tak úžasný spolek, který hrdě stojí za většinou konajících se akcí obce Zámrsko.

Na startu nás stálo pět a po své časové ose spolek spojil 14 členů napříč různými věkovými kategoriemi.

A najednou je tady kulatá desítka.

Plánovat bylo tedy nutné hodně dopředu... Jak takové kulaté výročí oslavit s Vámi se všemi? Po dlouhé diskuzi jsme se rozhodli, že to oslavíme hlavně s dětmi, kvůli kterým byl hlavně náš spolek založen a tak padla volba na ukončení prázdnin. Zažádali jsme o dotaci Mikroregion Hranicko, abychom se mohly rozšoupnout a v sobotu 31. 8. 2024 to celé začalo.

Pro děti v rámci oslav byl připravený oblíbený skákací hrad, soutěže se zemědělskou tematikou rozmístěné po celém hřišti. Malování na obličeje od Elišky Solanské, vyrábění ze sušených květů Markéty Vokáčové a jejich Květů z Pádolu, Karlík Roubal nás učil tahat gorbačky.

Ze života v obci

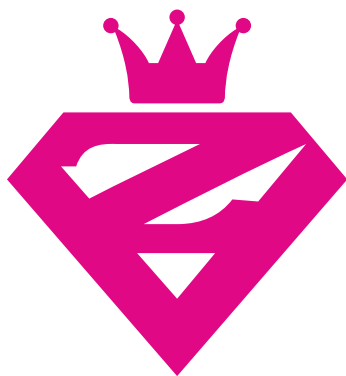
Janča a Marci připravily bohaté občerstvení a děti dostávaly drobné dárečky s logem Ženy v akci. K vidění byly i historické zemědělské stroje. Každý si mohl odnést naši klíčenku nebo magnetek.

Moc bychom chtěly poděkovat nejen vám, kteří se zúčastnili, ale i všem co nám celé roky fandíte a podporujete nás. Děkujeme také především hasičům, obci Zámrsko a našim rodinám, bez kterých bychom nebyly.

Za Ženy Hela a Lenka

Celá akce vznikla za podpory Grantového programu mikroregionu Hranicko a jejich sponzorů.

**GRANTOVÝ
PROGRAM**
REGIONU HRANICKO

NOSITEL PROGRAMU:

PARTNEŘI PROGRAMU:

1 Cement Hranice

SSI SCHÄFER

**DEMSTAV
GROUP**

KUNST

Tondach

STEEL

BBC GROUP

VÁHALA

www.regionhranicko.cz

Zlatá svatba **manželů Pajdlových**

V sobotu 21. září oslavili při mši sv. v kapli sv. Václava manželé Milena a Antonín Pajdloví se svými nejbližšími 50 let manželství. Společně vychovali 3 děti a byli vždy nablízku svým deseti vnoučatům. Děkujeme vám za váš příklad, pracovitost, moudrost i nenápadné vedení, kterým jste nás obdarovali. Do dalších let vám ze srdce přejeme hojnost Božího požehnání, pevné zdraví, ať máte radost ze své rodiny a také čas na zasloužený odpočinek. Ať jste i nadále jeden druhému oporou, vždyť to ani jinak neumíte, a ať vám Pán bohatě odplatí za vše dobré, co jste v životě vykonali.

S láskou a vděčností Martin, Tonda a Iva s rodinami

*Ke krásnému přání nejbližších se připojuje
i zastupitelstvo obce a redakce zpravodaje.*

Ze života v obci

VÝSLEDKY KRAJSKÝCH VOLEB 2024

20.–21. 9. 2024 jako v každé jiné obci se i u nás konaly krajské volby.

Sešla se komise v plné sestavě. Předsedkyně Mgr. Marcela Vozáková, místopředsedkyně Irena Vinklárková, zapisovatelka Kamila Pejchalová Dis., a členky Lenka Kubešová, Helena Vozáková – nominované starostou a Jaroslava Mikšíková nominovaná stranami koalice. O své prvenství možnosti volit se nenechal připravit pan František Pavlík st. a úderem 14h v pátek už klepal na dveře volební místnosti. Oba dva dny voleb probíhaly v klidu a přátelském duchu a sousedského povídání. Volby nebyly nijak překvapivé a výsledky můžete vidět v tabulce.

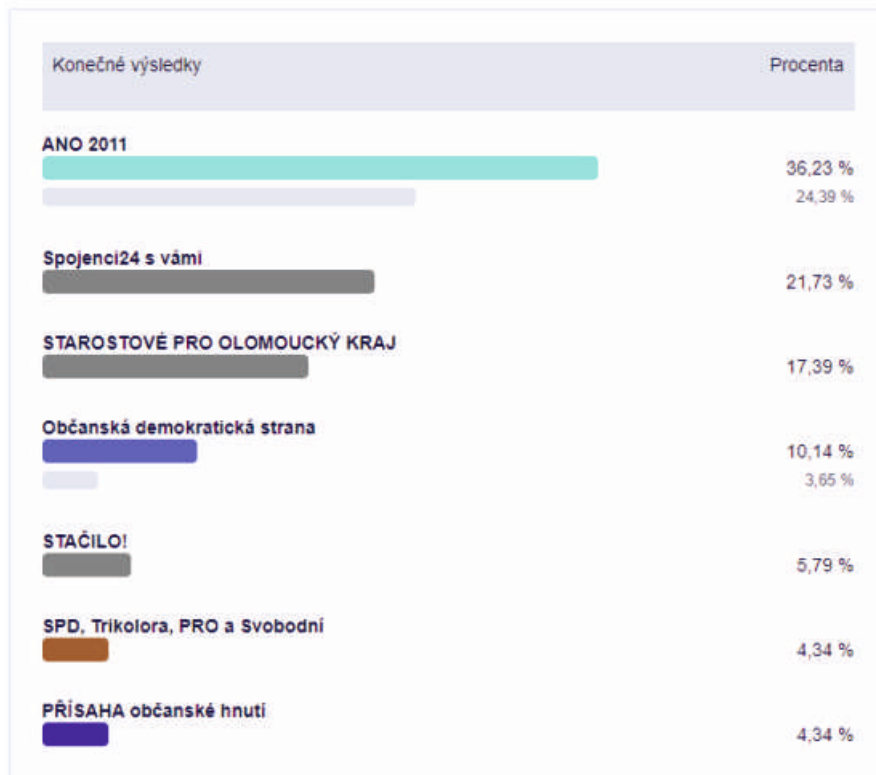
Za volební komisi sepsala
Helena Vozáková

Výsledky krajských voleb 2024

Obec Zámrský

Konečné výsledky

sečteno 100 %
účast 38,98 %

Úklid kaple

Zdá se, že by mohl být tento článek každý rok na chlup stejný, vždyť co je tak zvláštního a významného na úplně obyčejném úklidu. Taková každodenní činnost v domácnosti, která navíc za chvíli není poznat. A přece je to velká zvláštnost a vzácnost. Při tom všem shonu, doma, v práci... se najde čas uklidit srdce Zámrska, kapli. Samozřejmě běžný týdenní a měsíční úklid probíhá dle rozpisu skupinek, paní Pajdlová a paní Schindlerová, také nikdy před mší nenechají nikde smítka, a přesto generální úklid je jednou za rok třeba. To pak přicházíme na řadu my, Ženy v akci. Tuto brigádu organizuji léta, a ještě nikdy jsem se nesetkala s odmítnutím, a to si myslím, že je v dnešní době velký dar. Věřím, že to není jen díky výborným chlebíčkům, kterými nás pravidelně zásobuje obec. Nehrajeme si na věřící nebo nevěřící, vezmeme košťata, kbelíky, hadry a jdeme na to. Protože s chutí do toho, půl je hotovo. Letošní úklid proběhl 26. 9. 2024, tedy těsně před poutí.

Uvnitř i venku, to hučelo jak v úle, a že bylo veselo. Sešlo se nás jako vždy dostatek, takže než jsme se nadály, bylo hotovo. Kaple voněla, leskla se skoro jako nová. Nutno podotknout, že tento úklid není jen vyloženě ženská záležitost, i mužská síla je třeba. Tímto děkuji panu Pajdlovi s Martinem, že nám dopředu nachystali z věže žebřík, ono vytáhnout to hliníkové monstrum a nic nerozbít, chce opravdu grif.

A děkuji taky Lukášovi za večerní doúklid. Lustra Pán Ježíš v průčelí jsou jeho parketa, i to schování žebříku. Takže děvčata a pánové, tisíceré díky, bez Vás by to opravdu nešlo a asi ani bez těch chlebíčků, ze které děkuji Alžbětě, která je za obec nakoupila. Díky, díky, díky. Než se nadějeme budeme uklízet zas.

Zdeňka Hašová

Ze života v obci

POUŤ NA SVATÉHO VÁCLAVA

Jsou v životě věci a události, které se prostě musí odžít. Dny, týdny, měsíce, rok... uteklo to rychleji než jsme čekali. Září zaklepalo na dveře a s ním pouť. Vlastně to ani nestálo tolik přemítání, jak s ní naložit, po tom všem. Spojili jsme síly, obec, farnost, hasiči, Ženy v akci a všichni co chtěli jakkoliv pomoci. Proběhlo nějaké schůzování, někdy i online, žhavily se telefony a rázem bylo **28. 9. 2024**. Kelečská kapela vyhrávala u hasičárny, všude zněl hlahol a čilý ruch, dokonce jsme stihli vyléčit jednu migrénu. V kapli po generální zkoušce scholly zavládl klid růžence. No než jsme se nadáli, už se formoval průvod. Prapory zavlály, Tonda zavelel k nástupu a už už maširovat, směr mše svatá. Šlo se nám lehce a v kapli jsme byli jedna dvě. Mši svatou s námi prožil náš otec Jan Berka, varhany burácely, všechno se lesklo, všude ta známá směsice vůní kadidla a svíček. Celou mši zpestřila naše schůla, komentované obětní dary i slavnostní fanfáry k proměňování. Najednou byl konec mše, čas na díky i předání darů, požehnání, čas odebrat se do kulturáku. A jak jinak než uličkou lemovanou výbornými koláčky. Velmi za ně děkuji otci Janovi, který je tentokrát nechal za farnost napéct. Hold i pekařky potřebují někdy volno. A tak jsme si zvesela kráčeli průvodem na Komanicu, a to by nebyl Brěťa, kdyby se cesta obešla bez jeho veselých prűpovědek. Jen chudák, troubením vystrašená, kočka, snad se

vrátila domů, ale co na kravině je přece koček dost. Na konci naší cesty nechyběla tradiční společná fotka, jak jinak než u zastávky a tradá, slovy Václava, do zeměděláku, se řádně občerstvit. Pivo s bezinkou Pavlovi a Vaškovi pěnílo tak akorát, klobásky v udírně dostaly správný šmrnc díky Hynčově péči, Jančino panini přišlo kde komu k duhu, k tomu spousta sladkých laskomin od našich pekařek, a samozřejmě koláčky. Vůně kávy se linula z kuchyně, řádné množství dezinfekce v podobě tekutých domácích výpěstků nechybělo na žádném

stole, no svátek jak se patří. K tomu k tanci a poslechu pěkná muzika, co víc si přát. Došlo i na sólo pro oslavence Václavy i na opožděné hasičské gratulace panu Oravovi k jeho životnímu jubileu. Stihlo se opravdu všechno, kdo přišel neprohloupil. Odpoledne se neslo v příjemném duchu, muzikanti vyhrávali...Shodli jsme se, že jak tak seděli kolem stolu, vypadalo to na zasedání vlády... nutno podotknout, že by se nahoře ten selský rozum hodil a stoprocentně by byla větší sranda. Nikdo nikam nespěchal, ale i tak postupně posezení skončilo samo,

a zbyl čas i na úklid. Někteří však ještě zatoužili po sportovním adrenalinu, v podobě fotbalového zápasu ve Skaličce, a vyrazili. Ještě dlouho budou ve Skaličce vzpomínat na nejhlučnější uniformovanou fanouškovskou základnu. Jak zápas dopadl o tom zřejmě více v místním plátku. Za nás hlavně, že se ti naši nadšenci vrátili zdraví domů.

Co je však třeba napsat na závěr. Hlavně poděkování a to rozhodně za úžasnou spolupráci všech. Když se síly spojí, jde všechno nakonec, jak po másle. Děkuji Obci Zámrský a jejím představitelům za podporu nejenom finanční, děkuji všem hasičům, kteří se jakkoliv podíleli na přípravě, ale i těm co přišli. Díky letí Ženám v akci, za všechnu tu akčnost a neodmyslitelnou pomoc při všem. Pekařkám tisícere díky za všechny dobroty. Díky panu Pajdlovi za kostelní službu, ministrantům, varhanici Jarušce a naší schůle, Kelečské dechové hudbě za skvělou atmosféru. A na závěr posílám velké díky Farnosti Kelč, přesněji otci Janovi, nejenom za krásnou mši svatou, ale za všechnu podporu a pomoc, za květiny i koláčky. Otče Pán Bůh zaplať.

Tolik příprav, tolik starostí a jakoby lusknutím prstu je hotovo. Věřím, že za rok se ve zdraví a hojném počtu sejdem u této příležitosti zas.

Zdeňka Hašová

LAMPIONÁK V ZÁMRSKÁCH

Tak jsme se po roce opět sešli, abychom společně oslavili státní svátek **28. říjen** a uctili tak **106. výročí vzniku samostatného československého státu**. Sraz pro letošní průvod byl od 18:00 hodin u OÚ Zámrsko.

Lampiony a světýlky se to na místě činu jen hemžilo a pod rouškou tmy byli sotva rozpoznatelní sousedé a kamarádi, kteří využili průvod i jako fajn příležitost k procházce po naší obci.

I letos byla trasa stejná a byla označe-

na lucerničkami. U pomníku Padlých jsme chvíli setrvali, kde jsme si, vzhledem k velkému počtu dětí a hlavně těm školou povinným řekli, proč se zde scházíme a za účelem pietního aktu položili věnec na pomník. Tmou se rozezněla naše česká hymna a další kroky hojného průvodu se vydaly vstříc trasou vedoucí ke kulturnímu domu, kde bylo připraveno pohoštění. Laskominy všeho druhu – sladké, slané, kynuté, točené... zkrátka nabídka široká, a to vše od

našich místních šikovných žen ☺ na zahrnutí hladu nebo jen tak na chuť byl i ten špekáček, a i když by to letos ještě šlo venku pěkně na ohni, každý byl rád že nakonec skončily na pekáči pod dohledem tety Helči. Pro děti se **promítala pohádka** s názvem **“V HLAVĚ”** a my doufáme, že si po této akci každý nesl ve své hlavě jen fajn myšlenky na společné sousedské setkání a příští rok se zase sejdem.

Lenka Kubešová

KDYŽ PŘÍRODA UDEŘÍ

Všichni si jistě dobře pamatujeme na zlom počasí v září, kdy pěkně začínající podzim překazily deštivé dny. Přestože meteorologové již několik dní varovali, že by mohlo dojít ke zvednutí vodních toků, myslím, že většina z nás netušila, jak zlé to bude. Tři dny deště mnohým lidem úplně převrátily život. Z pohledu občana naší obce se nic zásadního nestalo, ale sever Moravy zažil doposud nejhorší povodně v moderní historii. Do pomoci při záchraně osob a majetku se po boku profesionálních i dobrovolných hasičů zapojila i policie a armáda. Ale pomocné ruce byly potřeba i po opadnutí vody. Na pokyn operačního střediska Olomouckého kraje i naše zásahová jednotka byla povolána k pomoci při likvidaci povodňových škod. Dne

Ze života v obci

25. září v pět hodin ráno vyrazilo družstvo ve složení Arnošt Pala ml. jako velitel výjezdu, Šulák Vladimír jako strojník, Pavlík Petr, Roubal Karel a Vozák Václav jako členové družstva směr Jeseník, kde jsme se měli hlásit na základně místních „profilů“. Na setkání velitelů bylo určeno, že jsme byli přiřazeni k řídicímu středisku v České Vsi. Místní velitel nás spojil s jednotkou SDH Malhotice, což se později ukázalo jako velice výhodné.

Přestože každý z nás viděl v televizi a na internetu nespočet šotů a fotografií, popravdě řečeno jsme netušili, co nás na místě čeká. Skutečnost však byla mnohem horší, než jsme si dokázali představit. Řízení pomáhajících hasičů, policistů, vojáků, vězňů, ale i dobrovolníků v počtu více než desítek, spíše nižších stovek bylo asi opravdu složité. A tak se stalo, že když jsme byli na prvním nám určeném místě zásahu, dozvěděli jsme se, že určená studna byla vyčerpána již minulý den. Tak jsme se přesunuli k jinému domu, opět k čištění studny, a právě zde se ukázala výhoda spojení naší jednotky s jednotkou z Malhotic. Bez kombinace našeho stroje PPS 12 a jejich motorového čerpadla „Hefron“ (tak jsme si jej pro pamatovatelnost pojmenovali), bychom nemohli po téměř čtyřhodinové šichtě předat studnu řádně vyčištěnou, poměrně rychle se plnící čistou vodou, jejich majitelům. Avšak při pohledu na spoušť, kterou dravá voda na domu na břehu říčky Bělá napáchala, kdy dosahovala téměř po strop v přízemí to byla pouze drobná záplata. Majitelé se nám

odvděčili ovocným koncentrátem a kávou připravenou v polních podmínkách na plynovém vařiči. Jenom hrnků bylo málo, majitelé měli pouze tři, tak jsme si je postupně předávali.

Další štací, kam jsme byli posláni velitelem zásahu, byl bytový dům poblíž bývalé zinkovny. Tady jsme pomohli při úklidu obrovských hromad bytového vybavení, zničeného velkou vodou. Po naplnění několika kontejnerů jsme pomáhali při úklidu sklepních prostor, kde byla až metrová vrstva směsi bláta, písku, uskladněných věcí a všeho dalšího co si jen dovedete představit a dokáže donést povodeň.

Českou Ves jsme opouštěli po páté hodině. Těšili jsme se, že si dáme dobrou večeři. Bohužel v blízkém okolí jsme na tři pokusy nenašli restauraci, kde bychom mohli dostat něco k snědku. Většinou byl důvod nefunkční vodovod a tím pádem absence pitné vody. Až v Postřelmově jsme měli štěstí. Paní hostinské jsme vyjedli všechny tvarůžky. Po výborné česnečce nám smažené s hranolkama a tatarkou přišly vhod – první teplé jídlo toho dne. Jenom Laďa to musel spláchnout Birellem. Domů jsme se vrátili po dvaadvacáté hodině.

Byla to náročná akce. Škody které jeden delší déšť dokázal napáchat jsou slovy nepopsatelné. Až přítomnost na místě samém člověku otevře oči a ukáže jak to může vypadat, když příroda udeří. Je zvláštní pozorovat jak rozdílný přístup mohou lidé, které postihla pohroma mít. Od apatie, přes snahu o řešení složité situace až po nezměrný optimismus, že bude zase líp. Věřím, že i naše jednotka svou pomocí v duchu hasičského motta „**Bohu ku cti, bližnímu ku pomoci**“ přispěla k rychlejšímu návratu života ve Staré Vsi do „normálu“.

Dovolte mi, abych zde poděkoval svým kolegům za skvěle odvedenou práci, Janě se Zdenkou za riziky a všem ostatním, kteří se zapojili do přípravy našeho výjezdu. Snad nebudeme muset v blízké době zase někde zasahovat a raději se budeme potkávat při veselejších příležitostech.

Václav Vozák

Ze života v obci

SKLÍPEK HLOHOVEC

Nemožné se stalo skutečností. Tak by se dal nazvat zájezd do sklípku, který jsme letos po letech dotáhli do zdárného konce. Pro nezasvěcené malé vysvětlení.

Možná si někdo z Vás ještě vzpomene, že v roce 2018 hasiči oslavili své 120. jubileum a tenkrát, v té pooslavové euforii, přišel nápad nějakým způsobem ocenit všechny, co se na tom všem podíleli. A tak moudré hlavy vymyslely zájezd do vinného sklípku, slovo dalo slovo, Pepa a jeho známosti zafungovaly a rok na to se začalo plánovat. Místo bylo jasné Hlohovec, obec nedaleko Lednice a vinařství Lípa. Jen ten termín, to byl boj, ale přece se jeden našel, sobota 21. 3. 2020. Hasiči se zavázali uhradit autobus a Václav se jal vybírat kýženou částku. Všichni nosili poctivě peníze a za odměnu často dostali u Vozáků i štamprli, došlo i na úsměvné kombinace co se objednaného noclehu týká, tady Ladík prohlásil, že budeme tak pod obraz, že budeme rádi, když někdo vůbec dojdeme..., tolik radostného očekávání a těšení. Nikoho ani ve snu nenapadlo, že přijde covid, a s takovou silou. Neuniklo nám, jak rychle se šíří, ale nějaké restrikce, to nás ani ve snu nenapadlo. S blížícím se termínem přituhovalo, čísla nakažených rostla... až takřka ze dne na den vše zavřelo i náš sklípek... všichni víme jak to nakonec všechno bylo... Co teď? Někteří si peníze vzali zpátky, někdo v naději, že pojedeme za rok, je v kase nechal. Každý dle svého uvážení. Nikdo netušil, co bude a hlavně jak dlouho. Když už to vypadalo na realizaci, covid se vrátil, a pak zas nebyla chuť a spousta jiných důvodů.

Každý rok zájezd do sklípku visel v návrhu činnosti SDH Zámrský na

další rok, a nebylo tomu jinak ani letos. Po všech těch událostech, jsem sama nevěřila, že se toho vůbec dožijeme. Letos však ta chuť a vůle nabrala na obrátkách. Ještě na výročí se rozběhlo plánování. Z několika termínů byla schválena sobota 19. 10. 2024. Několik schůzí, jmenný seznam, domluva autobusu, každý měl nějaký úkol. Pepa vše dohodl, objednal ve sklípku a Arnošt zastal funkci výběrčího. Autobus byl velmi rychle naplněn, v jednu chvíli to dokonce vypadalo, že dva účastníci pojedou na schodech. Pak zaúčinkovala nemoc, kolize termínů i vlastní doprava, poslední opozdilci zaplatili 30. září večer a světe div se 19. 10. 2024 stál v Zámorských u kulturáku ústecký autobus s nám dobře známým řidičem Romanem Palackým, alias Rézou. Dokonce se naplněn vydal na cestu ještě od 10 minut dříve než bylo v plánu. Na místní poměry věc nevídaná.

Zámršťák na výletě, to je kapitola sama o sobě, sotva jsme překročili hranice všedních dní, tedy Slavič, ano to už je zahraničí, začaly se dít věci... tedy kolovat, nejprve jabkovice od Šmukého, podotýkám byl to Hynča. Za chvíli valilo jablíčko od Obrázka, ale z kelečské strany. Na to pozor, z tej strany to nebývá nic moc, kelečáci to přece neumí. Než jsme se nadáli obcházel autobus voňavý pečený bůček od Kamily, podotýkám dal se aj bez chleba a vracela se hruška od radnice. Tady vyvstal problém, proč je to radnice, když na fasádě se skví obecní úřad, každopádně se ztratil vršek, takže

nezbylo než dopít. Korunou byly slané šnětky od Renči, a to už nás vítalo Brno a zastávka na benzince v Brněnských Ivanovicích. Co si budeme vyprávět záda a nožky chtěly protáhnout, a ten čerstvý vzduch. Nakonec nebyla největší fronta na WC, ale na kafe a pivo. Kamil Hovančík to korunoval poznámkou, že tolik Zámršťáků na benzince v životě neviděl. Paní z obsluhy, jak z nás byly trochu vedle, se ptaly jestli jedeme do divadla, odpověď, že divadlo to teprve bude, je úplně odzbrojila. Ale to už jsme zase pohodlně seděli v autobuse směr sklípek. Brnem se změnila krajina a pozvolna na nás vykukovaly vinice, meruňkové sady. Tady Líba nadhodila myšlenku, že jestli Jihomoraváci, když jednou k nám, taky obdivují naše trnky a jabloně. Toť otázka. Za mně máme rozhodně méně práce a výsledek celkem jistý. Vždycky se totiž najde něco z čeho nateče. Už už nás směrovky naváděly na Lednici, čas kolem pul páté, zužující se uličky, minaret záměckého parku a samotný věhlasný zámek. Tady nám Franta zatajil, že vlastní sklep. Nápis sklep u Františka opravdu nešel přehlédnout. A hle, vítá nás Hlohovec. Po chvíli i náš sklep mistr. Sláva nazdar výletu... jaká cesta až k vinohradu nás, tedy vlastně pana řidiče, čeká netušil nikdo. Kdo prostě umí, ten umí. Propletenec uzoučkých uliček nás dovedl ke krásné vinici, ale sklep nikde. Ještě to chtělo kousek pěší cesty. Máme v nohách přece několikrát Lysou, žádný problém. Přesně v 17:00 vcházíme do sklípku.

Ze života v obci

Nemožné se stalo skutečností, jak by řekl klasik, šou začíná. Každý urval svoje místo u stolu, že je nás nad limit jsme pochopili záhy, ale co, dobrých lidí se přece vejde. Romantika, kam se člověk podíval. Na stolech svíčky, připevněné na prkna plné samých dobrot v podobě sýrů, salámů, anglické, šunky aj., misky se škvarkovkou, chleba i ta zelenina byla. Prostě pastva pro oči.

Konečně došlo na uvítání a seznamování. Ze Zámrska došla i uvítací lahev domácí slivovice od Pepy, jak jinak než v originální lahvi s etiketou SDH. Pan majitel, od této chvíle Joška Lípa, protože kdo u jednoho stolu jí a pije si prostě tyká a bez debat, nás srdečně přivítal a rozjel se kolotoč košтовání. Začali jsme bílým Ryzlinkem Rýnským, a pak už jsem se ztratila, 12 odrůd je 12 odrůd, přes růžové loňské a letošní Zweigeltrebe jsme se propracovali do červené barvy, kterou zakončilo

výborné Portske. Ale bylo nám řečeno, že k lásce k červenému vínu se musíme propít. Nevím jak vy, ale já raději zůstanu u bílého. Chutě střídaly gastronomické zážitky, ještěže tak, jinak bychom asi mohli jet rovnou domů. U každé ochutnávky nás Joška seznámil s původem a odrůdou vína i jeho stářím, víme, že preferuje tzv. mladá vína. Tam kdosi glosoval, že má recht, že co se starou. Dozvěděli jsme

se co je Cuvée, tady místní umělci prohlašovali, že se vezme špatné a ještě horší víno a dá se Pražákům. Mrzí mně, že ty průpovídky někdo nezapisoval, co slovo to perla. Čas plynul, po ochutnávce každý pil co mu srdci milo, hlučeli jsme jako správný zájezd, škvarkovky i dobrot na prkýnkách ubývalo, v tu chvíli Joška vytasil svou vynikající paštiku, či čabajku. Mezitím po malých skupinkách provázeli po svém sklepě i baru. Tady nenechavé oko Zámřšťáka objevilo „Ameri-

ku“ v podobě hruškovice, višňovice, bezinkovice, mandlovce, a já nevím čeho všeho. Po vzoru protřepat nemíchat, proběhl další košt. Joška se nám přiznal, že je vlastně řezník, takže do autobusu neputovalo jen víno a pálenka, ale i uzenina. Někteří ještě stihli navštívit i sousední sklep a ochutnat či nakoupit Frizante. Jsme prostě všude a nikde. Čas ubíhal neuvěřitelným tempem a najednou se blížila půlnoc. I přes hlasité protesty některých si myslím, že to byla hodina H. Stačilo. Všichni jsme se zdárně a po svých prošli do autobusu. Málem zapomněli našeho Petu, díky za Marci a její zvyk ze školních výletů přejet očima autobusu. Tady je, ale je vidět, že soudržnost Pavlíků nezná mezí. Nejmladší Vojta si své sourozence ohlídal. A tak jsme se vydali na cestu zpátky. Paradoxně byla nečekaně rychlá a na jeden záťah. Někdo ji prospal, někdo prozpíval, ale ve 3:00 jsme v Hranicích vysadili první účastníky. Tady Zdeňka konstatoval, že jsme bez orgánu, protože vystoupil Vojta s Violkou, a že je to v p..... Ve 3:30 začalo pozdvížení na vsi, vyřítili jsme se z autobusu a za zvuků cinkajících lahví se odebrali každý ke svému domovu.

Co říci na závěr. Ostatní nepublikovatelné zážitky budou všichni účastníci dávat ještě dlouhou dobu k dobru v místní hospůdce. A snad jen, dobrá věc se podařila také díky vám všem. Kdo ví třeba jednou zas.

Zdeňka Hašová

KRONIKA

Rok 1944 – Německá porážka

Němci před Moskvou, Leningradem rozprášeni. Stalingrat dobyt. Ve Stalingradu zničena 300 tisícová německá armáda. Občané Zámřští se radují. Naděje na osvobození roste. Německá armáda na ústupu.

Partyzáni vyhazují vlaky jedoucí na frontu, zapalují skladiště Němců a ničí válečný materiál. Někdy večer objeví se i v Zámřských a žádají slivovicu.

Ceny potravin stoupají. Stokilový vepř stojí na černém trhu 20-30 tisíc. Metrál pšenice 500, 1000 až 2000 korun. Lidé z měst i na vesnici neváží si peněz. Jsou to bezcenné německé říšské Marky, o kterých se vědělo, že nebudou mít po válce žádné ceny. Bláhoví byli jenom ti co ty peníze shromažďovali v naději, že zbohatnou.

Dodávky dobytka, obilí a zemáků byly stále více a důkladně vymáhány. Vejce a mléko musely býti odváděny do sběren. Kdo nedával byl pokutován. Ze zabijaček bylo nuceně odváděno do sběren škvareň vepřové sádlo. Ze 10 kg vepře mrtvé váhy 4 kg. Z těžší váhy se dávalo více, A Němci na to všechno stačiti nemohli. Černý obchod kvetl. Takovým obchodníkům co bohatli z černého trhu, říkalo se za první světové války Ketasi, nyní - Šmelináři. Těm kvetla v tu dobu pšenice. Peněz bylo dost. Měli jich plné kapsy i ogaři. V hospodě takový vejrostei hrávali hru „očko či jednadvacet“ a nebylo vzácností, že měli na stole v banku i 15 tisíc korun. Bezcenných peněz bylo dost. Jídla však a jiných potřeb pro život čím dále tím méně.

ŽENY V AKCI A LUCIE BÍLÁ

Protože deset let je už dost, tak jsme si řekly, že to chce oslavit. A nejen akcí kterou uděláme pro někoho, ale kde si to čistě užijeme my. Většinou jezdíme za kulturou do Prahy, ale tentokrát se zrovna v době, kdy jsme se rozhodovaly co podnikneme objevily lístky do Hranic a světe div se, má dorazit česká slavnice Lucie Bílá. A tak jsme 27. 10. vyrazily celá sestava. Obsadily jsme 11 míst hned ve třetí řadě a náramně jsme si to užily. Lucka je jednoduše star se vším všudy. Písničky, známé i méně známé za doprovodu Petra Malásků na klavír, skvělý výkon obou, trocha Lucčiného humoru a je tady konec. Báječné vystoupení...

Nakonec jsme skoro žádná neodolala a nakoupily jsme si pár drobností z charitativního občůdku Lucky a tím zároveň přispěly na dobrou věc. Lucka se na závěr nefotila, ale nebyly bychom to my, abychom si neporadily tak vznikla společná fotka alespoň s Lucčiným autem. ☺

Všem mým ženám bych chtěla poděkovat za těch deset společných let. Holky jste moje „stars“.

Hela Vozáková

Obec Zámrský a Ženy v akci Vás zvou na

Vánoční jarmark

V neděli

17. 11. 2024

od 13:00 Kulturní dům Zámrský

Čekají Vás vánoční nákupy

*K prodeji koření, dekorace, oblečení,
šperky, kosmetika, svíčky, medové výrobky,
zdobené perníčky a jiné dobroty...*

Vyrábění pro děti

*Vánoční kavárna
s posezením*

**Vstupné dobrovolné
Těší se pořadatelé**

Obec Zámrský
Vás zve na

ROZSVÍCENÍ VÁNOČNÍHO STROMU

Přijďte se s námi potkat
1. adventní neděli

1. 12. 2024 od
17:30 hodin u
kaple sv. Václava

Občerstvení a teplé
nápoje zajištěny

